

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

ОКРУЖНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ

-Веће за ратне злочине-

11. децембар 2009.

На основу чл.46. ст.2. тач.3, чл.265. ст.1. и чл.266. Законика о кривичном поступку, те на основу чл.2. и чл.4. ст.2. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

ДУШКА КЕСАРА, са пребивалиштем у Новом Саду, рођеног 10.11.1963.године у селу Марини, општина Приједор, БиХ, Србина, држављанина Р Србије, са завршеном средњом трговачком школом, по занимању трговца, породичног, оца двоје малолетне деце, војску служио 1981./1982.године у месту Випава, Република Словенија, раније осуђиваног због кривичног дела лаке телесне повреде на условну осуду, брани се са слободом,

Ш Т О Ј Е:

Као припадник резервног састава МУП-а Републике Српске, заједно са Радаковић Драгом, Крндија Драшком и Кнежевић Радославом, такође припадницима исте оружане групације, против којих је у вези истог догађаја правоснажно окончан поступак на основу пресуде Окружног суда у Бањалуци број К-50/01 од 17.11.2005.године, односно Врховног суда Републике Српске број 118-0-КЖ-06-000-018 од 18.04.2006.године, кршећи правила међународног права садржана у чл.3. ст.1. тач.1. под а) ИВ Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године, у вези чл.13. ст.1. у вези чл.4. ст.2. тач.а) Допунског протокола уз наведену Конвенцију о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба (Протокол ИИ), за време унутрашњег оружаног сукоба, који се у времену од 1992. до 1995.године одвијао на простору БиХ, између организованих оружаных снага Републике Српске, с једне стране, и с друге, Армије БиХ и Хрватског већа одбране (ХВО), извршио убиство троје цивилних лица бошњачке националности који нису припадали ниједној војној формацији, нити су учествовали у оружаным операцијама, на тај начин што су у ноћи између 30./31. марта 1994.године у Приједору, Република Српска, по претходном договору „да иду убити Муслимане“, дошли до куће у ул.Петра Прерадовића бр.29, у којој је живео Ризвић Фарук са породицом, те носећи са собом ватрено и експлозивно оружје и експлозивни материјал, прво, Кесар Душко и Крндија Драшко бацили по једну бомбу на део вањске фасаде испод

прозора са западне стране, али како нису били задовољни ефектима експлодираних бомби, одмах затим Крндија Драшко поставља пластични експлозив на наведени прозор, па након што су се повукли на безбедно одстојање у двориште суседне куће, активирају овај експлозив који је разорио наведени прозор, а када су убрзо након снажне експлозије на лице места дошли ради интервенције К.Р. и Г.Д, обојица полицајци, затекли су у кући уплашене, али живе укућане, да би по изласку, испред ове куће видели окривљене - Кесар Душка, Крндија Драшка и Радаковић Драга, којом приликом им је К.Р. при одласку рекао да не дирају укућане док њих двојица не оду (он и Г.Д.), након чега су по одласку ове двојице, сва тројица окривљених ушли у кућу, где су у дневној соби и соби до ње лишили живота Ризвић Фарука, Ризвић Рефику и Махмуљин Фадила, тако што су их снажно ударали тупо-тврдим предметима по глави и грудном кошу, наневши им тиме вишеструке фрактуре лобањских костију, са разарањем и нагњечењем можданих ткива, те следственим оштећењем за живот важних можданих центара, а појединачно још и: Ризвић Фаруку - наносе неким оштрим сечивом већу резну рану у пределу врата, услед чега је дошло до искрвављења из пресечних крвних судова на предњој страни врата, Ризвић Рефики - наносе повреду у виду латероконтузне ране у пределу десне стране грудне кости величине мушке шаке, те Махмуљин Фадили - наносе повреду у виду мање латероконтузне ране испод десне кључне кости, које повреде су збирно и у својој укупности, код сво троје оштећених директно и непосредно проузроковале смртне последице,

- чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СРЈ, у саизвршилаштву, у вези чл.22. КЗ СРЈ.

Образложење

Чињенично стање описано у изреци ове оптужнице утврђује се на основу доказа и података прибављених током преткривичног и истражног поступка.

Наиме, у вези истог кривично-правног догађаја који је предмет ове оптужбе, вођен је и правоснажно окончан кривични поступак против Радаковић Драга, Крндија Драшка и Кнежевић Радослава и то пресудама Окружног суда у Бањалуци К.бр.50/01 од 17.11.2005.године односно Врховног суда Републике Српске бр.118-0-КЖ-06-000-018 од 18.04.2006.године. Наведеним пресудама била су обухваћена још два кривично-правна догађаја, па су сва тројица оптужених оглашени кривим због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СРЈ и осуђени на казне затвора у трајању од и то Радаковић Драго и Крндија Драшко, по 20 година, а трећеоптужени Кнежевић Радослав, у трајању од 10 година.

Наведеним пресудама није обухваћен овде оптужени Душко Кесар, јер је тада наводно био недоступан органима гоњења Републике Српске. Међутим, и у изреци и у образложењу означених пресуда, наведени судови су на недвосмислен начин утврдили да је и Душко Кесар, и то као иницијатор, један од саизвршилаца кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. КЗ СРЈ, које је предмет ове оптужбе. У међувремену, оптужени Душко Кесар је стекао држављанство Републике Србије, где има и пребивалиште.

Дакле, на основу прибављених доказа на несумњив начин утврђује се постојање претходног договора између окривљеног Кесар Душка и осталих саизвршилаца, улога сваког од њих у заједничком извршењу, предузете радње нужне за реализацију договора и извршења, што све указује на несумњив закључак да су ово дело сви хтели као своје и као заједничко, те су према томе сви, па и окр.Кесар Душко поступали са директним умишљајем, чиме се опредељује свесна и вољна компонента његовог /њиховог/ психичког односа према делу у целини, те према томе и наступелој последици.

У суштинском смислу, инкриминисани догађај представља класично вишеструко убиство.

Међутим, будући да је наведено убиство извршено над цивилним лицима у време оружаног сукоба и то од стране припадника једне од страна у оружаном сукобу, недвосмислено је да се у конкретном случају ради о ратном злочину против цивилног становништва.

ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић